

LIMBURG

Een Groene Bloem in Vilt op de Cauberg

Langzaamaan slopen de bloemen steeds meer in het verhaal

Het begon allemaal met een reclamekaartje van Bloomon: een mooie vaas met bloemen tegen een helderwitte achtergrond. Als ik dit toch zou kunnen met biologische bloemen, van eigen bodem en vooral zelf geteeld en dan andere mensen daar blij mee maken. Diep van binnen was een zaadje gezaaid. Nu restte nog de juiste omstandigheden vinden om het tot bloei te laten komen.

Het eigenlijke begin ligt natuurlijk veel verder terug. Ik groeide op in Roermond boven de biologische winkel van mijn ouders. Zij startten dit als pioniers eind jaren zeventig. Het opzetten van een eigen idealistische onderneming en dichtbij je eigen motieven blijven, heb ik van hun meegekregen. Het boerenleven en voeling met de aarde ontdekte ik pas later, toen ik begin 20 een half jaar in Ierland op verschillende boerderijen meehielp. Zeven jaar geleden verhuisden mijn vriend Mik en ik naar het dorpje Vilt in Zuid-Limburg waar we een moestuin aan huis konden aanleggen. Hier wonen we met Meys (7) en Ot (5). Mik werkt bij de Ekoplaza in Roermond en ik werk twee dagen als gastouder aan huis.

Langzaamaan slopen de bloemen steeds meer in het verhaal. Ik begon te experimenteren met natuurlijk tuinieren in onze eigen moestuin en verkocht mijn eerste boeketten. Ik ontmoette Birgitta, die ook wel wat met bloemen telen wilde, en samen richtten we “de Groene Juffers” op. Op een klein stukje grond van nog geen 200 m² startten we met de teelt van natuurlijke snijbloemen. Dat liep goed en vooral, mensen waren enthousiast. Dit smaakte voor beiden naar meer. We besloten wel dat we los van elkaar verder zouden gaan en zochten elk apart naar meer grond. Mijn zoektocht naar land eindigde dichterbij dan gedacht...

In de zomer van 2019 ontdekte ik wie de eigenaar was van het strookje land dat tussen twee huizen lag, nog geen 25 meter van ons huis. Met een bosje verse bloemen ben ik naar de eigenaar toegaan. Ik kreeg verrassend snel groen licht. Het landje beslaat een kleine 900m² en was één wildernis. Het bleek al meer dan 30 jaar braak te liggen. De eigenaar heeft alle bramen en brandnetels met een grote tractor afgemaaid en de grond werd geploegd. Eind maart is het geëgd en daarna werd begonnen met de indeling. Elk bedje is met de spitvork omgespit om de kweekwortels er zo veel mogelijk uit te halen. Gelukkig kreeg ik hulp van een aantal moeders uit het dorp, die door de lockdown thuis zaten.

Een volgende keer zou ik het niet meer laten ploegen. Ik kan mij namelijk ook goed vinden in de visie om de grond zoveel mogelijk met rust te laten en de principes van “no-dig” spreken mij dan ook bijzonder aan.

Ik heb zoveel mogelijk gemulcht met een restsubstraat van de lokale oesterzwammenkwekerij “Zwamburg”. Vanaf de winter heb ik vele uren doorgebracht met het uitzoeken van zaden en het voorkweken. Het voelde wel eens als een geheime missie. Al die zaadjes, al die mini plantjes, ik kon zelf amper geloven dat die straks tot bloei zouden komen op het landje. Maar in april zette ik de eerste plantjes in de kale grond en in juli stond het landje al prachtig in bloei.

Nu nog een afzetmarkt... Daarnaast moest ik ook alles zien te combineren met mijn gastouderopvang en het gezinsleven. Er zijn heel wat boeketten besteld. Erg leuk vond ik de bijzondere opdrachten voor een bruidsboeket, kleine vaasjes voor een feest of een rouwkrans. Begin augustus heb ik de pluktuin op vrijdagmiddag opengesteld voor zelfplukkers. Heel motiverend om mensen zo positief over de tuin te zien lopen.

Ik ben alle mensen die het afgelopen seizoen bij mij bloemen afnamen erg dankbaar, het is mijn doel om nog meer mensen blij te maken met natuurlijke, lokale bloemen. Momenteel werk ik ook aan een website met webshop en wil ik meer reclame gaan maken door te flyereren in eigen dorp. Ik heb nog zoveel ideeën en plannen die ik verder zou willen uitzoeken en ontplooien. Voor mij voelt dit eerste jaar in elk geval als geslaagd.

Berbke Brouwer